

emolumenntum prægrande, quod cùm in omni vitâ, tum in Philosophiâ per hanc hypothesin consequi liceat. De rei autem utilitate cùm certi simus, quod scilicet tum numerandi tum res ipsas cognoscendi ratio, quaternario coercita, immensis nos liberet martyriis, cur superstitione apices vocis πτερακτύ metiemur? Id quod ut clarè satis & distinctè compareat, ecce fructum & effectum, qui liquidò commonstrat, memoriam succinctis quaternionum articulis constrictam longè fastidire ingentes istos Labyrinthos, quos tum diffusissima Decas in numerorum praxi vel peritissimo calculatori struit, tum intricatisimis dicho-mox tricho-tomiarum tractus ipsis Philosophantibus objicit. Sanè quanquam præterita secula compendiosissimam πτερακτύ, vel quavis aureâ statuâ dignam, sapientissimo Pythagoræ invideant, celebratissimi tamen Autoris nostri Tetractys ævo nostro deesse nunquam poterit. Eant nunc alii, & quæ Pythagoræ de sua Tetracty seu famineâ seu umbratili significatio fuerit, sollicitis computent articulis, vix unquam tamen ipsorum digiti, quod vulgo dicitur, erunt æquales. Nos interim sanctè veneramur nobile illud, si non antiquitatis depositum, seculi tamen hujus inventum, quo cum expeditior calculus, tum felicior ipsarum rerum apprehensio, scientiis immensum propediem largietur incrementum, de mente Pythagoræ vel probabiliter certi, vel tandem longè securi.

Nam si tantum compendium ne Pythagoræ quidem innotuit, tanto major inventoris ope gloria seculo nostro manebit. Non igitur nimis rigorosè vindicabimus antiquitati quod nostro seculo fors reservatum est, compendium, præsertim quoad rationem numericam, de quâ, fatemur, aliquot omnino scrupuli nos urgent, in primis ille, quo toties ad Denarium provocant autores etiam antiquissimi, semperque denario tanquam sum-